
ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ

УДК 316.77:78.06:364.4:316.42(477)

[https://doi.org/10.32840/cpu2219-8741/2026.2\(66\).1](https://doi.org/10.32840/cpu2219-8741/2026.2(66).1)

К. С. Вербицька

аспірантка кафедри соціальних комунікацій
та інформаційної діяльності факультету журналістики
e-mail: kseniiverbytska@gmail.com, ORCID: 0009-0008-4645-8160
Запорізький національний університет
вул. Університетська, 66 б, м. Запоріжжя, 69600, Україна

ТРАНСФОРМАЦІЙНИЙ ВПЛИВ МУЗИЧНИХ БЛАГОДІЙНИХ ПРОЄКТІВ НА СОЦІАЛЬНІ ТА ДЕКОЛОНІЗАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В УКРАЇНІ

Мета статті – визначити механізми трансформаційного впливу музичних благодійних проєктів на процеси соціальної консолідації та деколонізації українського суспільства в умовах війни.

Методологія дослідження. Для визначення механізмів трансформаційного впливу музичних благодійних проєктів на процеси соціальної консолідації та деколонізації українського суспільства в умовах війни було застосовано такі методи: спостереження, аналіз, синтез, описовий та узагальнення. Методи аналізу, синтезу й узагальнення – для опрацювання наявних досліджень ролі музики та музичних проєктів у суспільних змінах, процесах деколонізації й фандрейзингу. Для виявлення організаційних і комунікаційних механізмів впливу музичних благодійних проєктів на соціальну солідарність, культурну ідентичність і деколонізацію публічного простору стали в пригоді метод спостереження, а також аналітичний та описовий.

Результати. У статті основну увагу приділено аналізу й узагальненню аспектів музичної культури, які впливають на суспільні зміни та перспективи залучення музичних проєктів до процесів деколонізації й подолання соціальних проблем. Акцентовано увагу на тому, що музичні благодійні проєкти мають ресурси та засоби впливу на різні сегменти аудиторії задля досягнення соціальних змін. Зазначено, що музичний благодійний проєкт *Faine Misto* є кейсом трансформаційного впливу на соціальні й деколонізаційні процеси в Україні. Розкрито благодійний, консолідаційний та аксіологічний аспекти впливу, які відображають конструктивний підхід до деколонізації культурного простору й багаторівневий процес подолання суспільних проблем.

Новизна дослідження полягає в розгляді музики як інструменту в музичних благодійних проєктах, які є комплексними комунікаційними спецпроєктами. Вперше проактивну роль представників музичної культури інтегровано до контексту процесу деколонізації в Україні, визначено конструктивний і репресивний підходи до деколонізації культурного простору. Описано кейс успішного музичного благодійного проєкту з інтеграцією теоретичних напрацювань українських та зарубіжних дослідників.

Практичне значення полягає в можливості використання отриманих даних при формуванні практичних і лабораторних занять у межах модулів освітніх програм із соціальних комунікацій, для створення подібних благодійних проєктів та розширення можливостей конструктивної деколонізації шляхом створення комплексних комунікаційно-культурних проєктів.

Ключові слова: музика, благодійність, просоціальний амбасадор, неприбуткова організація, музичний благодійний проєкт, деколонізація.

I. Вступ

Масштабні кризи в умовах цифровізації вимагають трансформації соціальних комунікацій і креативного підходу до подолання викликів. В умовах суспільних викликів культура стає засобом боротьби, каналом комунікації та способом залучати аудиторію й ресурси. Повномасштабна війна в Україні стала каталізатором змін у розвитку українського суспільства, формування ідентичності, переосмислення ролі мистецтва в парадигмі національної безпеки. Необхідність мобілізації ресурсів сприяє пошуку креативних способів фандрейзингу, побудові крос-культурних зв'язків між громадянським суспільством і мистецтвом.

Музика, завдяки багатогранності та емоційному впливу, дає можливість впливати на аудиторію як на свідомому, так і на несвідомому рівні. Попри поширений наратив «музика поза політикою», музика завжди була політичним інструментом, способом опору чи об'єднання. Після 24 лютого 2022 р. музична спільнота активно долучилася до підтримки та захисту національних інтересів. Артисти почали проводити благодійні концерти та публічні збори коштів, а відомі музичні фестивалі стали благодійними й перетворилися на осередки суспільних змін і формування питомо української музичної культури, відокремленої від наративів країни-агресора.

Процеси деколонізації в Україні також значно посилюються в контексті повномасштабної війни, що призвело до тіснішого контакту культурних ініціатив з громадянським суспільством. Організації громадянського суспільства зазнали трансформації в період воєнного стану, активізувавши свою волонтерську, благодійну та комунікаційну діяльність. Культурні й мистецькі проекти, зокрема музичні, все частіше інтегруються в гуманітарні та соціальні ініціативи, поєднуючи практичну допомогу з формуванням нових ідентичностей і цінностей [4].

Неприбуткові організації стали невід'ємною частиною цього процесу, адже забезпечують юридично правильне та професійне спрямування мобілізованих ресурсів. Тому музичні благодійні проекти в Україні зазвичай спрямовані на підтримку конкретної організації та суспільної проблеми й передбачають складні комунікаційні кампанії для їхньої реалізації. Однак втілення цих проектів не обмежується збором коштів, через широкий спектр інформаційних, психологічних і соціальних чинників вони здатні формувати наративи, посилювати обізнаність, об'єднувати спільноти й зміцнювати національні позиції на протидію пропаганді агресора.

II. Постановка завдання та методи дослідження

Мета статті полягає у визначенні механізмів трансформаційного впливу музичних благодійних проектів на процеси соціальної консолідації та деколонізації українського суспільства в умовах війни. Об'єктом дослідження є трансформація українського соціокультурного середовища та музичної індустрії в контексті сучасних безпекових викликів (на прикладі музичного фестивалю *Faine Misto*). Предмет дослідження – організаційні стратегії, комунікаційні моделі, а також благодійний, консолідаційний та аксіологічний аспекти діяльності музичних благодійних проектів як інструменту суспільних змін і деколонізації культурного простору.

Методологія дослідження ґрунтується на працях українських та зарубіжних учених. Так, П. Герчанівська дослідила український контекст процесу деколонізації, а О. Проць та І. Стефанишин розглянули тенденції розвитку та діяльності організацій громадянського суспільства в період воєнного стану. Контекст розвитку музики як інструменту політичного впливу досліджували, зокрема, Х. Абубакер Сіддік (H. Abubakar Siddique), С. Сідал (S. Sidal), Дж. Гарратт (J. Garratt), Дж. Слобода (J. Sloboda); роль музики та музикантів у соціальних змінах – Л. Гельмут, Т. Грін (T. Green), К. Гасслер (C. Hassler), А. Г. В. ван Зейл (A. G. W. van Zijl).

Для визначення механізмів трансформаційного впливу музичних благодійних проектів на процеси соціальної консолідації й деколонізації українського суспільства в умовах війни було застосовано такі методи: спостереження, аналіз, синтез, описовий та узагальнення. Методи аналізу, синтезу й узагальнення – для опрацювання наявних досліджень ролі музики та музичних проектів у суспільних змінах, процесах деколонізації й фандрейзингу. Для виявлення організаційних і комунікаційних механізмів впливу музичних благодійних проектів на соціальну солідарність, культурну ідентичність і деколонізацію публічного простору стали в пригоді метод спостереження, а також аналітичний та описовий.

III. Результати

За останні 10 років діяльність третього сектору в Україні вийшла за межі статутної роботи неприбуткових організацій. Сьогодні громадянське суспільство об'єднує різні сфери та соціальні групи заради збереження територіальної цілісності й національної ідентичності. Тому культура є не лише проявом трансформації та самовираження суспільства, а й інструментом консолідації, мобілізації ресурсів і протистояння загрозам.

У цьому контексті важливо спростувати наратив «музика поза політикою», який просувають музиканти, що не бажають займати конкретну політичну позицію, та який активно використовує пропаганда агресора з метою розмиття кордонів і застосування «м'якої сили» для просування своїх наративів [3]. Як слушно зауважив Л. Гельмут, мистецтво існує в «хронологічно і територіально обмеженій сфері», тож відображає соціальний контекст конкретного періоду [1].

Музика, як один з проявів культури, має тісний зв'язок з політичними та соціальними процесами. Так, Х. Абубакер Сіддік (H. Abubakar Siddique) та С. Сідал (S. Sidal) [6] розглядали музику як ідеологічний інструмент політиків, який може сприяти посиленню іміджу або, навпаки, порушувати соціальний порядок. Звертаючись, зокрема, до монументальних праць давньогрецьких філософів, на кшталт Платона та Арістотеля, дослідники розкрили значну роль музики у формуванні держави та розглядають її як засіб впливу на свідомість громадян. Продовжуючи філософську парадигму, Дж. Гарратт (J. Garratt) розглядав афективну сторону музики, яка визначається її здатністю стимулювати тілесні відчуття, впливати на емоції та мотивацію, що робить музичні твори політично ефективними. Дослідник вказував на існування поглядів, згідно з якими не можна розділяти політичне та неполітичне мистецтво, оскільки кожна форма художньої практики сприяє або відтворенню певного наративу, або його деконструкції чи критиці [7].

Попри довготривалі тісні зв'язки музики з політикою, соціально зумовлена музична діяльність набула поширення протягом останніх 100 років. Так, А. ван Зейл (A. van Zijl) зауважував, що музична діяльність часто пов'язана з генерацією соціального впливу. Власне музиканти визначають соціальний вплив своєї роботи як багатoshаровий і динамічний, оскільки їхні наміри та основні аспекти діяльності впливають на самих музикантів, учасників і суспільство, які взаємодіють один з одним [11]. Ця взаємодія не завжди є помітною в короткостроковій перспективі або безпосередньо відображає конкретні результати. Наприклад, зміна упереджень або формування національної ідеї може відбуватися через атмосферу та обставини, що об'єднують людей з різних груп суспільства, або мати проєкцію особистого досвіду й намірів лідера думок для соціальних змін.

Водночас К. Гасслер (C. Hassler) та ін. запропонували концепцію просоціального амбасадора, який здатний стимулювати стійкі просоціальні практики серед своєї аудиторії. Вплив амбасадора спричиняє систематичне зростання колективної ідентичності їхньої аудиторії, тобто відчуття, що вони є членами групи, зміщуючи їх від «я» до «ми», що потім визначає соціально свідому поведінку. Артисти, які беруть участь у музичних благодійних проєктах, зазвичай виступають амбасадорами соціальних ініціатив або організацій та є лідерами думок для певних соціальних груп, диверсифікація яких ґрунтується переважно на музичних смаках слухачів [9].

Тим часом Т. Грін (T. Green) та ін. додавали, що зростання видимості та підвищений статус музикантів стали більш помітними внаслідок технологічного прогресу та розвитку цільової аудиторії. Дії музикантів привертають більше уваги, і шанувальники вимагають від виконавців більшого, ніж просто музики [8]. У випадку з повномасштабною війною в Україні аудиторія відслідковує прояви соціальної свідомості артистів, їхню участь у зборах на підтримку військових та меседжах, які вони транслюють у публічному просторі. Водночас такі фактори, як рівень очікувань, автентичність та ескапізм, впливають на сприйняття аудиторією соціально відповідальної участі в музичній індустрії. Тому громадські простори, як-от: концерти, фестивалі, соціальні заходи та соціальні мережі, – є майданчиками, які надають змогу просувати необхідні наративи, адже дають відчуття автентичності та можливість переключити увагу.

В історії існують успішні кейси музичних благодійних проєктів, у яких музика та музиканти відіграють позитивну роль у підвищенні обізнаності й зборі коштів для широкого спектра соціальних проблем. Один з прикладів – міжнародний благодійний музичний фестиваль Live Aid, що відбувся 13 липня 1985 р., на якому зібрали понад 50 млн дол. США по всьому світу на підтримку жителів африканських країн, які постраждали від голоду [8].

У науковому дискурсі поширені дослідження впливу музики на соціальні зміни в країнах, де немає викликів війни. Так, Дж. Слобода (J. Sloboda) та ін. розглядали контекст, політики та реалізацію соціально важливих музичних проєктів у Бельгії, Колумбії, Фінляндії та Об'єднаному Королівстві. Дослідники зазначають, що в усіх чотирьох країнах великий акцент роблять на дітях і молоді, особливо на тих, хто має особливі соціальні проблеми внаслідок економічної чи соціальної нерівності. Результати цих наукових розвідок є корисними для розуміння загального концепту сприйняття громадськістю соціальних ініціатив у галузі музики, але не враховують контексту війни, який формує іншу реальність розвитку музики та пріоритети таких проєктів [10].

Для українського медійно-культурного простору характерні виклики, що пов'язані з формуванням національної ідеї, зміцненням ідентичності, безпековими проблемами та деколонізацією. Останній аспект включає стратегічні виклики й проблеми, які існували ще до початку повномасштабного вторгнення. Так, П. Герчанівська розглядала проблеми відсутності ефективної державної стратегії щодо політики деколонізації на ранніх етапах, що суттєво стримувало консолідацію українського суспільства. Значну увагу в контексті деколонізації приділено процесам деміфологізації СРСР, декомунізації та дерусифікації. Науковиця визначала дерусифікацію як систему заходів проти русифікації українського суспільства як складника російської імперської політики, а деколонізацію в українському контексті – як процес відмежування України від імперської політики агресора та наративу «спільної» історії. Основними стратегічними проблемами, на думку авторки, є заборона символіки воєнного вторгнення російського режиму в Україну та охорона української культурної спадщини [2].

Однак не менш актуальними залишаються проблеми посилення української національної ідентичності, подолання комплексу меншовартості на несвідомому рівні та формування автентичного культурного простору, відокремленого від впливу культури агресора. Ми визначаємо перспективи застосування конструктивного підходу поряд з репресивним. Для репресивного підходу характерні заборона символіки, культурних і мистецьких продуктів; обмеження використання мови країни-агресора. Конструктивний підхід полягає у створенні питомо українських культурних продуктів, які є актуальними та витісняють російський контент. Серед завдань такого підходу ми визначаємо створення позитивних асоціацій, надання музичній культурі суб'єктності та формування конструктивних наративів і відповідальності учасників.

Після Революції Гідності 2013–2014 рр. лише частина музичної спільноти висловила чітку позицію проти російської культури в Україні, натомість опосередкований вплив російської культурної пропаганди в Україні тривав. Однак початок повномасштабної війни в 2022 р. призвів до різкої зміни наративів та позиції більшості представників української культури. Музика стала

способом протистояння пропаганді, збереження української національної ідентичності, привернення уваги до соціальних проблем і, зрештою, інструментом мобілізації ресурсів.

Масштабні музичні проекти трансформувалися відповідно до соціальних та безпекових умов. У той час, коли деякі проекти припинили своє існування, інші змінили вектор діяльності й підхід до організації процесів.

У дослідженні фестиваль Faine Misto розглядаємо як кейс музичного благодійного проекту, який здійснює трансформаційний вплив на соціальні та деколонізаційні процеси в Україні. З початком повномасштабної війни фестиваль став платформою соціальної мобілізації, мистецького спротиву й деколонізації культурного простору та свідомості українців. Завдяки застосуванню цифрових технологій, зокрема соціальних мереж та онлайн-краудфандингу, організаторам фестивалю вдається адаптуватися до безпекових і соціальних викликів та будувати ефективні комунікації з аудиторією.

Так, у 2022 р. організатори фестивалю Faine Misto сконцентрувалися на підтримці військових та провели фестиваль в онлайн-форматі. Тоді до музичної складової додався фандрейзинг: за період фестивалю громадською організацією «Фестиваль “Файне місто”» було зібрано близько 200 тис. грн для бригади НГУ «Азов». У 2023 р. фестиваль відновився в офлайн-форматі в місті Львів та масштабував свою діяльність: за три дні організатори зібрали близько 3,7 млн грн на потреби бригади «Азов». Наступного року було зібрано майже 8 млн грн, а в 2025 р. вже 11,5 млн грн. Основні джерела залучення коштів включають продаж квитків, спонсорські внески, благодійні аукціони й донати підприємців [5]. Це свідчить про те, що фестиваль не втрачає актуальності, а стає платформою для зростання громадянського активізму та взаємодії різних соціальних груп і інститутів.

Ключовими стейкхолдерами, які формують феномен фестивалю, ми визначаємо організаторів як ініціаторів та виконавців, музикантів як просоціальних амбасадорів і носіїв культурних смислів, аудиторію як активну спільноту, а також неприбуткові організації, представників медіа та держави. Залучення лідерів думок, представників бізнесу й комунікаційна стратегія забезпечують реалізацію культурних і соціальних завдань.

Результати дослідження надають змогу виокремити благодійний, консолідаційний та аксіологічний аспекти трансформаційного впливу фестивалю на соціальні й деколонізаційні процеси в Україні.

Благодійний аспект полягає в можливостях фандрейзингу та краудфандингу під час фестивалю для закриття потреб військових бригади «Азов». Попри характерну фестивальну атмосферу, що дає можливість ескапізму, організатори інтегрують актуальні соціальні проблеми в основу заходу. Благодійність є не додатковим елементом, а основою структури фестивалю та пріоритетом комунікацій. На важливості донатів наголошують ведучі фестивалю, музиканти інтегрують благодійність у власні виступи, а робота локації спрямована на збір коштів. У цьому контексті музиканти є просоціальними амбасадорами благодійності, які виконують роль модератора емоцій та продукування сенсів, що надає змогу посилити вплив на аудиторію. Це сприяє формуванню культури громадянського активізму та поширенню її серед аудиторії, яка приїхала на фестиваль лише заради музики. Такий підхід надає змогу аудиторії перебувати в стані ескапізму (насолоджуватися музикою), але періодично повертає її до «спільного травматичного досвіду» через промови, відеоряди чи хвилини мовчання. Це і є комунікаційна стратегія балансу.

У межах консолідаційного аспекту Faine Misto виконує функцію платформи взаємодії для різних соціальних груп та інститутів. Жанрове різноманіття запрошених виконавців надає змогу одночасно залучати різні сегменти аудиторії, об'єднувати їх заради допомоги та проживання спільного травматичного досвіду. Програма фестивалів побудована так, щоб кожна людина мала можливість відчути себе частиною спільноти й водночас відволіктися від труднощів завдяки ескапізму. Це сприяє подоланню психологічних бар'єрів, зокрема провини вцілілого, з якими борються амбасадори та організатори фестивалю. Попри те, що ескапізм має найбільший вплив на людину в моменті, такий спосіб проживання травми може приводити до формування більш ефективних стратегій подолання викликів. Завдяки афективності музика сприяє формуванню довіри, зміцненню соціальних зв'язків та мобілізації ресурсів у моменті. Консолідація виявляється також шляхом об'єднання представників різних інститутів і соціальних груп. Так, організатори співпрацюють з громадською організацією АЗОВ.ONE та залучають безпосередньо представників бригади «Азов» до активностей, а також забезпечує умови для перебування військових на фестивалі, що допомагає створити простір без стереотипних бар'єрів між військовими та цивільними. Організатори фестивалю запрошують неприбуткові організації на локації «Алея громадських організацій» або «Молодіжна алея», де створюють платформу для нетворкінгу організації і залучення гостей фестивалю до їхньої діяльності.

Аксіологічний аспект розкриває перспективи формування цінностей як на рівні спільнот, так і на особистісному рівні. Цінності, які закладені в основу комунікаційних повідомлень фестивалю, базуються на засадах рівності, поваги й вдячності захисникам, відповідальності та проактивності. У культурному контексті пропагуються цінності поваги до українського мистецького продукту, розвитку української національної ідеї. Цей аспект забезпечує конструктивний підхід до деколонізації, адже відбувається популяризація українських музичних жанрів і виконавців, формується уявлення про українську музику як таку, що є популярною, якісною та конкурентною. У просторі, де

немає згадок про заборонених виконавців, українські виконавці стають центром уваги слухачів та мають змогу транслювати конструктивні наративи.

IV. Висновки

Отже, благодійні музичні проекти є ефективним та перспективним способом досягнення соціальних змін. Взаємозв'язок музики з політикою та її вплив на суспільство був відомий ще із часів Давньої Греції, що спростовує наратив «музика поза політикою» й створює умови для дослідження музичної культури в контексті соціальних комунікацій і суспільних змін. Музиканти є основними учасниками процесу, майстерність і їх соціальна відповідальність робить музику ефективним інструментом впливу на аудиторію. Аудиторія ж вимагає від музикантів чіткої просоціальної позиції, що яскраво простежується в українському суспільстві під час повномасштабної війни. Розглядаючи аспекти музичних благодійних проектів в Україні, ми дійшли висновку, що комплексний підхід надає змогу поєднувати різні комунікаційні цілі в одному проекті й однаково успішно їх досягати.

Так, фестиваль Faine Misto поєднує благодійний, консолідаційний та аксіологічний аспекти, досягаючи соціальних змін у короткостроковій і довгостроковій перспективі. У першому випадку це можливість оперативно збирати кошти й закривати потреби військових, тоді як зміни наративів та зміцнення культурної ідентичності відбудеться із часом. Благодійний аспект кейсу є одним з основних наслідків необхідності реагувати на виклики війни, однак ми прогнозуємо, що соціальна відповідальність стане невід'ємною складовою музичних проектів та стійкою соціальною практикою навіть після війни, особливо в період післявоєнного відновлення. Загалом же громадський активізм і благодійність мають стати частиною національної ідеї та бути перманентно імплементовані в різні сфери суспільного життя.

В Україні існують інші соціально-культурні проекти, які демонструють результативність різнобічного підходу до створення культурних продуктів. Наприклад, фестиваль Atlas має схожий підхід до організації процесів, однак співпрацює з іншими організаціями й має відмінності у відборі музичних виконавців та інше територіальне розміщення. В українському культурному просторі є також благодійні проекти у форматах концертів, квартирників, конкурсних програм. Їхнє подальше дослідження надасть змогу глибше розкрити особливості взаємодії представників культури та громадського сектору й перспективи конструктивного підходу до деколонізації. Соціальні комунікації на перетині різних суспільних інститутів мають бути предметом глибших досліджень, адже демонструють складні взаємозв'язки, які потрібно враховувати при побудові комунікаційної стратегії.

Список використаної літератури

1. Гельмут Л. Спостереження над музикою під час воєн та політичних конфліктів. *Українська музика*. 2023. № 2 (45). С. 131–136.
2. Герчанівська П. Е. Деколонізація суспільства: український поворот. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. 2024. № 1.
3. Крижня М. Співають про мир, підтримують війну: як російська пропаганда використовує музику для поширення своїх наративів. *MEDIASAPIENS*. 2023. URL: <https://is.gd/2IBhFh> (дата звернення: 20.02.2026).
4. Проць О. Є., Стефанишин Я. І. Основні тенденції розвитку та діяльності організацій громадянського суспільства у період воєнного стану в Україні. *Центральноукраїнський вісник права та публічного управління*. 2024. № 4. С. 73–79.
5. Черкашин М. Музика, волонтери і «Азов»: новий формат співпраці заради перемоги. *Рубрика*. 2025. URL: <https://rubryka.com/blog/fandrejzyng-na-faine-misto/> (дата звернення: 27.02.2026).
6. Abubakar Siddique H., Sidal S. Music, politics & philosophy; how music is perceived as a political tool. *Journal of Academic Perspective on Social Studies*. 2022. № 1. P. 94–105.
7. Garratt J. *Music and Politics: A Critical Introduction*. Cambridge : Cambridge University Press, 2018.
8. Green T., Sinclair G., Tinson J. Do they Know it's CSR at all? An Exploration of Socially Responsible Music Consumption. *Journal of Business Ethics*. 2016. Vol. 138. № 2. P. 231–246.
9. Hassler C. M. K., Mende M., Scott M. L., Bolton L. E. The Prosocial Ambassador Effect: Adopting an Ambassador Role Increases Sustainable Behavior. *Journal of Marketing*. 2025. Vol. 89. № 1. P. 19–38.
10. Sloboda J., Baker G., De Bisschop A., Karttunen S., Mazzola A., Sebastian Rojas J. et al. Music for social impact: an overview of context, policy and activity in four countries, Belgium, Colombia, Finland, and the UK. *Musiikkikasvatus = Finnish Journal of Music Education*. 2020. Vol. 23 (1–2). P. 116–143. URL: <http://hdl.handle.net/1854/LU-01J6J3APPRBWWMPG3RPVGMHHJA> (date of request: 10.03.2026).
11. van Zijl A. G. W., De Bisschop A. Layers and dynamics of social impact: Musicians' perspectives on participatory music activities. *Musicae Scientiae*. 2023. Vol. 28. № 2. P. 348–364.

References

1. Helmut, L. (2023). Sposterezhennia nad muzykoiu pid chas voien ta politychnykh konfliktiv. *Ukrainska muzyka*, 2 (45), 131–136. Retrieved from <https://doi.org/10.32782/2224-0926-2023-2-45-15> [in Ukrainian].
2. Herchanivska, P. E. (2024). Dekolonizatsiia suspilstva: ukrainskyi povorot. *Visnyk Natsionalnoi akademii kerivnykh kadriv kultury i mystetstv*, 1. Retrieved from <https://doi.org/10.32461/2226-3209.1.2024.301962> [in Ukrainian].

3. Kryzhnia, M. (2023, 31 August) Spivaiut pro myr, pidtrymuiut viinu: yak rosiiska propahanda vykorystovuie muzyku dlia poshyrennia svoikh naratyviv. *Internet-vydannia «MEDIASAPIENS»*. Retrieved from <https://is.gd/2IBhFh> [in Ukrainian].
4. Prots, O. Ye., & Stefanyshyn, Ya. I. (2024). Osnovni tendentsii rozvytku ta diialnosti orhanizatsii hromadianskoho suspilstva u period voiennoho stanu v Ukraini. *Tsentrlnoukrainskyi visnyk prava ta publichnoho upravlinnia*, 4, 73–79. <https://doi.org/10.32782/cuj-2024-4-10> [in Ukrainian].
5. Cherkashyn, M. (2025, 15 August). Muzyka, volonteriy i «Azov»: novyi format spivpratsi zarady peremohy. *Rubryka*. <https://rubryka.com/blog/fandrejzyng-na-faine-misto/> [in Ukrainian].
6. Abubakar Siddique, H., & Sidal, S. Music, politics & philosophy; how music is perceived as a political tool. *Journal of Academic Perspective on Social Studies*. 2022. № 1. P. 94–105. Retrieved from <https://doi.org/10.35344/japss.1090338> [in English].
7. Garratt, J. (2018). *Music and Politics: A Critical Introduction*. Cambridge. Retrieved from <https://doi.org/10.1017/9781139505963> [in English].
8. Green, T., Sinclair, G., & Tinson, J. Do they Know it's CSR at all? An Exploration of Socially Responsible Music Consumption. *Journal of Business Ethics*, 138, 2, 231–246. Retrieved from <https://doi.org/10.1007/s10551-015-2582-8> [in English].
9. Hassler, C. M. K., Mende, M., Scott, M. L., & Bolton, L. E. (2025). The Prosocial Ambassador Effect: Adopting an Ambassador Role Increases Sustainable Behavior. *Journal of Marketing*, 89, 1, 19–38. Retrieved from <https://doi.org/10.1177/00222429241265000> [in English].
10. Sloboda, J., Baker, G., De Bisschop, A., Karttunen, S., Mazzola, A., & Sebastian Rojas, J. et al. (2020). Music for social impact: an overview of context, policy and activity in four countries, Belgium, Colombia, Finland, and the UK. *Musiikkikasvatus = Finnish Journal of Music Education*, 23 (1–2), 116–143. Retrieved from <http://hdl.handle.net/1854/LU-01J6J3APPRBWWMPG3RPVGMHHJA> [in English].
11. van Zijl, A. G. W., & De Bisschop, A. (2023). Layers and dynamics of social impact: Musicians' perspectives on participatory music activities. *Musicae Scientiae*, 28, 2, 348–364. <https://doi.org/10.1177/10298649231205553> [in English].

Стаття надійшла до редакції 12.03.2026.

Received 12.03.2026.

Verbytska K. Transformative Impact of Music Charitable Projects on Social and Decolonization Processes in Ukraine

The purpose of the article is to identify the mechanisms of the transformative impact of musical charity projects on the processes of social consolidation and decolonization of Ukrainian society in wartime.

Research methodology. To identify the mechanisms through which musical charity projects exert a transformative influence on the processes of social consolidation and decolonisation within Ukrainian society in the context of war, the study employed methods of observation, analysis, synthesis, description and generalisation. The methods of analysis, synthesis and generalisation were used to review existing research on the role of music and music projects in social change, decolonisation processes and fundraising. To identify the organisational and communicative mechanisms through which musical charity projects influence social solidarity, cultural identity and the decolonisation of public space, the methods of observation, as well as analytical and descriptive methods, were employed.

Results. The article focuses on analysing and summarising aspects of musical culture that influence social change and the prospects for involving musical projects in the processes of decolonisation and overcoming social problems. Emphasis is placed on the fact that musical charity projects have the resources and means to influence various segments of the audience in order to achieve social change. It is noted that the Faine Misto music charity project is a case study of transformational influence on social and decolonisation processes in Ukraine. The charitable, consolidating and axiological aspects of influence are revealed, reflecting a constructive approach to the decolonisation of cultural space and the multi-level process of overcoming social problems.

Novelty. The scientific novelty of the study lies in considering music as a tool in musical charity projects, which are complex communication special projects. For the first time, the proactive role of representatives of musical culture has been integrated into the context of the decolonisation process in Ukraine, and constructive and repressive approaches to the decolonisation of cultural space have been identified. A case study of a successful musical charity project is described, integrating the theoretical findings of Ukrainian and foreign researchers.

Practical significance. The practical significance of the research results lies in the possibility of using the obtained data in the formation of practical and laboratory classes within the modules of educational programmes in social communications, the application of existing developments to create similar charitable projects, and the expansion of opportunities for constructive decolonisation through the creation of comprehensive communication and cultural projects.

Key words: music, charity, prosocial ambassador, non-profit organisation, musical charity project, decolonisation.